

LANDBRUGSRAADET.

Vester Boulevard 4.

København B., 3. September 1925.

Til Erhvervsministeriet.

I Skrivelser af 8. August d. A. har Ministeriet for Industri, Handel og Søfart anmodet De samvirkende danske Andelsselskaber, De samvirkende danske Landboforeninger og Landbrugsraadet om til Vejledning under de fortsatte Forhandlinger mellem Regeringen, Nationalbanken og Rigsdagens Valutaudvalg at fremkomme med en Udtalelse med Hensyn til deres Syn paa Valutaspørgsmaalet, derunder saavel Virkningerne af den i den senere Tid indtraadte Stigning i Kronekursen som Spørgsmaalet om en Fastlægning af vor Valutapolitikens videre Udvikling og Endemaal samt om, hvorledes Vanskelighederne ved Kronens endelige Fæstnelse bedst vil kunne afbødes.

I den Anledning skal *Landbrugsraadet* paa de i Raadet deltagende Organisationers Vegne, nemlig *De samvirkende danske Andelsselskaber*, *De samvirkende danske Landboforeninger* og *Det kgl. danske Landhusholdningsselskab*, fremføre følgende Bemærkninger:

Den ulykkelige Udvikling af vort Lands Pengevæsen i Aarene umiddelbart efter Krigen, forarsaget af en Kreditgivning fra de ledende Pengeinstituters Side, der ikke stod i rimeligt Forhold til Landets virkelige Kapital, medførte som bekendt en betydelig Forringelse af den danske Papirkrones internationale Værdi. Ihvorvel Landbruget sikkert er det Erhverv, der har lidt og vil komme til at lide stærkest under Kronevalutaens Genrejsning, har man dog stedse fra Landbrugets Side udtalt sin Villighed til at bære de med Kronens Genrejsning forbundne Ofre, naar blot denne kunde finde Sted over et længere Tidsrum, idet det dermed tænktes muligt at fordele det med Pristaldet følgende Tryk paa en saadan Maade, at der skabtes Mulighed for det store Antal Landmænd, der i det sidste Tiaar er kommet i selvstændig Bedrift, at komme gennem Pristaldet.

Hvad Antallet af disse Landbrugere angaar, skal man tillade sig at fremhæve, at den normale Besiddelsestid for Landbrugsejendomme i Danmark formentlig tør sættes til ca. 25 Aar, hvorfor man tør regne med, at den sidste 10-aarige Periode har set ca. $\frac{2}{5}$ af de danske Landejendomme skifte Besidder til de ogsaa ved Kronens Værdiforringelse stærkt opdrevne Ejendomspriser. Det er først og fremmest af Hensyn til disse Landmænd, at man fra Landbrugets Side stedse har fremhævet Nødvendigheden af den langsomme Stigning af Kroneværdien, idet Kronens hurtige Stigning til Pari vil medføre Priser paa Landbrugsprodukter, der ikke svarer til den Rentebyrde, disse Landmænd ved Køb til de høje Priser har paataget sig.

Den Stigning i Kroneværdien, der har fundet Sted i de sidste $2\frac{1}{2}$ Maaned, er imidlertid sket med en saadan Styrke og Hastighed, at det ovennævnte fra Landbruget fremførte Krav ganske er blevet tilsidesat. Og naar det høje Erhvervsministerium nu i sin ovennævnte Skrivelse har udbedt sig Landbrugets Organisationers Udtalelse om Virkningerne af denne Stigning i Kronekursen, vil det formentlig være tilstrækkeligt et henpege paa, at Priserne paa de danske Landbrugsprodukter bestem-